

ГО «МО «ЦЕНТР АНАЛІЗУ І РОЗВИТКУ ОСВІТИ ТА НАУКИ»

ГРОМАДСЬКА РАДА ПРИ МІНІСТЕРСТВІ КУЛЬТУРИ УКРАЇНИ

**КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЛІНГВІСТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО СТУДЕНТІВ, АСПІРАНТІВ, ДОКТОРАНТІВ І МОЛОДИХ
ВЧЕНИХ
ФАКУЛЬТЕТ ЕКОНОМІКИ І ПРАВА**

**НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ БІОРЕСУРСІВ І
ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ УКРАЇНИ
КАФЕДРА МАРКЕТИНГУ ТА МІЖНАРОДНОЇ ТОРГІВЛІ**

ГО "АРТ-КРЕАТИВ"

**ЧЕРНІГІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНОЛОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
КАФЕДРА МАРКЕТИНГУ, PR-ТЕХНОЛОГІЙ ТА ЛОГІСТИКИ**

**І МІЖНАРОДНА НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ
«ДЕРЖАВНЕ УПРАВЛІННЯ І НАЦІОНАЛЬНА БЕЗПЕКА»
(EPRGNS 2016)**

29 вересня 2016 р., м. Київ

УДК 35+33

ББК 66.60.83.65.05.68

Д 36

РЕДАКЦІЙНА РАДА

Антонишин А.П. – доцент, к.і.н., голова ГО «МО «ЦАРОН».

Жидок В.В. - завідувач кафедри маркетингу, PR-технологій та логістики ЧНТУ, доцент, к.е.н.

Ларіна Я.С. – завідувач кафедри маркетингу та міжнародної торгівлі НУБіП, д.е.н., професор.

Романенко О.О. – декан факультету економіки і права КНЛУ, к.е.н., доцент, голова Наукового товариства студентів, аспірантів, докторантів і молодих вчених КНЛУ.

Сичова В.В. - д.держ.упр., професор, Харківський регіональний інститут державного управління Національної академії державного управління при Президентові України.

Срождиддинова З.Х. - почетный профессор, доцент, Ташкентский финансовый институт, Узбекистан.

Стебельська О.С. - заступник голови Громадської ради при Міністерстві культури України, кандидат мистецтвознавства, голова ГО "Арт-Креатив", завідувач кафедри соціально-гуманітарних дисциплін та іноземної мови Київського університету ринкових відносин.

Фастовець О.О. - доцент кафедри туризму Національного університету фізичного виховання і спорту України, к.п.н.

Д 36 Державне управління і національна безпека : зб. матеріалів I Міжнар. наук.-практ. конф. (29 вересня 2016 р.).— К., 2016.— 124 с.

ISBN 978-617-604-104-7

СТВОРЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОГО БРЕНДУ ЗАКЛАДУ ВИЩОЇ ОСВІТИ ПІД ВПЛИВОМ ВНУТРІШНЬОГО ОРГАНІЗАЦІЙНОГО СЕРЕДОВИЩА	
<i>Жидок В.В.</i>	35
МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ ДОСЛІДЖЕННЯ ПРОБЛЕМ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ ПРОЦЕСАМИ МІЖНАРОДНОГО СПІВРОБІТНИЦТВА У ВОЄННО-ПОЛІТИЧНІЙ СФЕРІ	
<i>Житник О.М.</i>	39
КОНЦЕПТУАЛЬНІ ЗАСАДИ СОЦІАЛЬНО-ВІДПОВІДАЛЬНОГО МАРКЕТИНГУ	
<i>Забаштанська Т.В.</i>	41
ВИКОРИСТАННЯ SWOT-АНАЛІЗУ В МОДЕЛІ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ХАРЧОВОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ	
<i>Завгородня Н.В.</i>	43
ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ЗАСОБІВ СТИМУЛЮВАННЯ ЗБУТУ	
<i>Карпенко Ю.М.</i>	47
ВІЗІЇ ЄВРОПЕЙСЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ БЛИЗЬКОГО МАЙБУТНЬОГО	
<i>Кісіль М.В.</i>	49
ІНСТИТУЦІОНАЛЬНІ ІМПЕРАТИВИ ЯКОСТІ БІЗНЕС-СЕРЕДОВИЩА	
<i>Ковальчук М.В.</i>	52
АПК – ОСНОВА ПРОДОВОЛЬЧОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ	
<i>Кордзая Н.Р., Єгоров Б.В.</i>	54
ДЕРЖАВНІ ІНВЕСТИЦІЙНІ РЕСУРСИ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ	
<i>Костіна І.С.</i>	58
«НЕГАТИВНІ ФАКТОРИ ВПЛИВУ НА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БЕЗПЕКИ МІСЦЕВОГО ТА РЕГІОНАЛЬНОГО РОЗВИТКУ В УКРАЇНІ»	
<i>Лепіхов А.В.</i>	61

КОРДЗАЯ Н.Р.,

*к.т.н., доцент кафедри маркетингу, підприємництва та торгівлі
Одеської національної академії харчових технологій,*

ЄГОРОВ Б.В.,

д.т.н. професор, ректор Одеської національної академії харчових технологій

АПК – ОСНОВА ПРОДОВОЛЬЧОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ.

Продовольча безпека - проблема глобальна, адже виробництво, розподіл та торгівля продуктами харчування є важливими компонентами державної соціально-економічної політики навіть тих країн, населення яких забезпечене продовольчими товарами у достатній або ж навіть надлишковій кількості [1].

Провідну роль у забезпеченні продовольчої безпеки країни відіграє її агропромисловий комплекс. Ресурсний потенціал виробництва АПК представляє собою сукупність земельних, матеріально-технічних, трудових та інформаційних ресурсів, інновацій і капіталу галузей, які сформовані у відповідні продуктові підкомплекси, що охоплюють як аграрну сферу, так і заготівлю, зберігання, переробку та реалізацію сільськогосподарської продукції [2, 3].

Україна є державою з потужним земельним та трудовим потенціалом, сприятливими кліматичними умовами і багаторічним досвідом виробництва агропродовольчої продукції безпеки [2].

В Україні, на сьогодні АПК надає 95 % продовольчих ресурсів, за його рахунок формується понад 2/3 фонду товарів народного споживання; вартість основних виробничих фондів становить 30 % від їх загальної вартості в народному господарстві. Крім того, в агропромисловому комплексі строюється 14,6 % ВВП, 18 % національного доходу, а також більш за третину економічного потенціалу країни пов'язано з аграрною сферою виробництва [4, 5].

Загальний земельний фонд України становить близько 603,6 тис. км², з яких 71,2 % становлять сільськогосподарські землі, головним чином сільськогосподарські угіддя, якими зайнято майже 70 % території України (у тому числі: рілля – 55,1 %, багаторічні насадження – 1,7 %, сіножаті й пасовища – 12,5 %) [6, 7].

Сьогодні Україна, за рівнем забезпеченості сільськогосподарськими угіддями (0,9 га на одного мешканця, з них 0,65 га становить рілля) посідає друге місце у світі, поступаючись лише Республіці Білорусь (0,96 га на одну особу), а за забезпеченістю ріллею - випереджає всі держави Європи. Проте особливе значення має продуктивність земель, яка залежить від природної родючості ґрунтів. В Україні зосереджено 25 % покритих чорноземом площ світу [6].

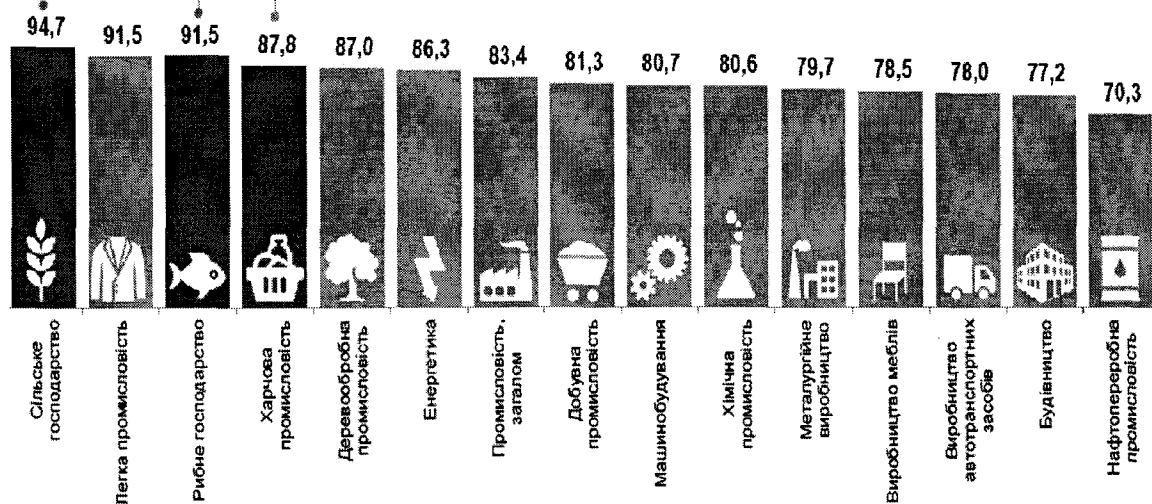
Площа ріллі в нашій країні становить 32,5 млн. га (78,0 % усіх сільськогосподарських угідь). Для порівняння – у Великобританії, Франції та Німеччині такі показники коливаються в межах 18...23 %. Тому, Україну можна віднести до найбільш землезабезпечених країн світу [8]. Серед країн світу за цим показником ми поступаємося лише Канаді – 1,43 га та Росії – 0,85 га ріллі на одну особу. При цьому основний фонд орних земель України формують чорноземи (62 %), що свідчить про високий потенціал у виробництві сільськогосподарської продукції [8, 9].

Однак, наявний сільськогосподарський потенціал України все ще використовується незначною мірою, про що свідчать низькі обсяги виробництва агропромислової продукції, низька врожайність сільськогосподарських культур, і це все за суттєвої частки сільськогосподарських угідь та великої кількості зайнятого у сільському господарстві населення [5].

Агропромисловий комплекс в Україні має доволі сильні позиції серед інших галузей економіки (рис.1).

Як демонструє рисунок 1 сільське та рибне господарство, а також харчова промисловість, що загалом представляють АПК демонструють найвищі показники за індексами виробництва, значно випереджуючи інші види промисловості, а також енергетику та машинобудування [10].

Що стосується оплати праці фахівців, зайнятих у сферах агропромисловості (сільське, лісове та рибне господарства), то у 2015 році цей показник діяльності АПК входить у ТОП-3 галузі за рівнем приросту середньої заробітної плати порівняно з роком 2014, та складає 27,3 % або 3182 грн. [10].

Джерело: Державна служба статистики України

Рис. 1 - Індеси виробництва за січень-серпень 2015 р до аналогічного періоду 2014 року, % [10]

Однак слід зазначити, що брак дійових механізмів державного регулювання, обмеженість джерел фінансування призвели до зниження обсягів виробництва в галузі. Висока розораність сільськогосподарських земель, перенасичення земель ґрунтовиснажуючими сільськогосподарськими культурами, розміщення їх без достатнього врахування природних умов, скорочення майже до мінімуму площ під ґрунтоутворюючими сільськогосподарськими культурами (зернобобовими, одно- та багаторічними травами) призвели до інтенсивного руйнування та деградації земель сільськогосподарського призначення. За 100 років ґрунти України втратили майже 25 % гумусу [11].

Крім того, державна підтримка вітчизняних сільгоспвиробників, на жаль, є достатньо скромною, адже державним бюджетом України передбачаються асигнування на розвиток вітчизняного АПК в обсязі не більшим за 10 %. Тоді як, уряди розвинених країн світу приділяють велику увагу власному АПК, а підтримка національного сільгоспвиробника є невід'ємним напрямом реалізованої ними економічної політики. Для прикладу, впродовж 1989–1991 рр. бюджетні асигнування в сільське господарство у 24 країнах–членах ОЕСП становили 404 млрд. дол. США. Рівень підтримки сільського господарства, наприклад у США, у відсотках до валового внутрішнього продукту (ВВП) становить 0,9 %, то в Україні лише 0,12 %, або майже у 8 разів менше. Державні виплати на 1 га сільськогосподарських угідь у США в рази перевищують аналогічний показник по Україні. Якщо в США вони становлять на кожен гектар 155 дол. США, то в Україні лише близько 5 дол. США на кожен гектар сільськогосподарських угідь [11].

Таким чином, результат наведеного аналізу свідчить про те, що агропромисловий комплекс України є основним підґрунтям розвитку її продовольчої безпеки. Адже за правильно обраного напрямку розвитку та використання потенціалу АПК, достатньо ймовірним є можливість забезпечення населення вітчизняними продуктами харчування у достатній кількості й за доволі доступною ціною. Крім того, розвиток підприємств АПК надасть додаткові прибутки та нові робочі місця, що позитивно відобразиться на загальному добробуті населення країни.

ВИКОРИСТАНІ ДЖЕРЕЛА:

1. Шибаніна О.В. Формування і ефективний розвиток продовольчого підкомплексу АПК: монографія / О.В. Шибаніна — К: ННЦ ІАЕ, 2007. — 368с.
2. Жук Н.В., Ресурсний потенціал продуктивних під комплексів // Збірник наукових праць Уманського державного аграрного університету . - 2001. - Вип. 31. - С. 277-291.
3. Крупін В.Є. Аспекти формування продовольчої безпеки країни / В.Є. Крупін, Я.Я. Пушак // Економічні інновації. – Випуск 47. – 2012. – С. 70-80.
4. Манзій І.Б., Проблеми продовольчої безпеки України в контексті вступу до СОТ та забезпечення сталого розвитку вітчизняного виробництва // Манзій І.Б./, стр. 62-69, Вісник аграрної науки Причорномор'я, Випуск 3, т.1, 2007
5. Саблук П. Аграрна економіка і політика в Україні: підсумки минулого та погляд у майбутнє. – Т.ІІ: Аграрна економіка в умовах демократичного державотворення. – К.: Інститут аграрної економіки, 2001. – 484 с.
6. Румик І.І., Ресурсне забезпечення продовольчої безпеки // Румик І.І / Вчені записки Університету «КРОК». – 2014. – Випуск 36, С.37-44
7. Грущинська Н.М., Розвиток сільського господарства України в контексті вступу до світової організації торгівлі та досвід країн Європейського союзу // Проблеми сталого розвитку та забезпечення продовольчої і енергетичної безпеки АПК України. Економіка та управління АПК. Збірник наукових праць Випуск 1 (66), Біла Церква, 2009, с. 52-56.
8. Кармазин Р. Законодавчі перспективи землеустрою як механізму ефективного використання земель / Р. Кармазин // Юридичний журнал. – 2003. – № 5. – С. 29-31.
9. Гойчук О. І. Продовольча безпека / О.І. Гойчук. – Житомир: Полісся, 2004. – 348 с.
10. Державна служба статистики [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua/>
11. Ватченко О.М. Зарубіжний досвід державної підтримки сільськогосподарського виробництва та напрями його використання у вітчизняній практиці / О. М. Ваченко // Економіка та управління: зб. наук. пр. Білоцерків. нац. аграр. ун-т. – Біла Церква, 2011. – Вип. 5 (85). – 160 с.